

Перша медична допомога. Догляд за хворими.
Медична деонтологія.

Перша медична допомога-комплекс

невідкладних медичних заходів, які проводяться людині, що раптово захворіла або постраждала, на місці пригоди та під час її транспортування до медичного закладу.

Невідкладна медична допомога:

- перша медична некваліфікована допомога, яка здійснюється немедичним працівником, який часто не має необхідних засобів та медикаментів;
- перша медична кваліфікована (долікарська) допомога, яка здійснюється медичним працівником, який пройшов спеціальну підготовку з надання першої допомоги (фельдшер, медична сестра, лаборант, зубний технік і т. д.);
- перша лікарська медична допомога, яка здійснюється лікарем, який має у своєму розпорядженні необхідні інструменти, апарати, медикаменти, кров та кровозамінники та інше).

Основні групи заходів

- Заходи **першої групи** скоріше є першою допомогою взагалі, а не медичною допомогою. Її часто надають як взаємо- та самодопомогу.
- **Друга група** заходів складає вже медичну допомогу. Надати її можуть медичні працівники або особи, що вивчили основні ознаки ушкоджень та спеціальні заходи першої допомоги.
- **Третя група** Велике значення у комплексі заходів першої невідкладної медичної допомоги має найшвидша доставка постраждалого у лікувальний заклад.

“Золота півгодина”

- Час, коли здоров'я людини, що потрапила в критичний стан, балансує на межі життя і смерті, і коли постраждалому ще можна надати найдієвішу допомогу.

Принципи надання першої медичної допомоги

- Усі дії людини, що надає допомогу повинні бути доцільними, обміркованими, рішучими, швидкими та зосередженими.
- Перш за все потрібно оцінити обставини та здійснити заходи з усунення дії ушкоджуючих факторів
- Швидко та правильно оцінити стан постраждалого.
- Провести потрібні лікувально-профілактичні заходи.
- Доглядають за постраждалим або хворим до відправлення у лікувальний заклад

Людина, яка надає допомогу, має знати:

- Симптоми порушень систем організму.
- Правила та методи надання першої медичної допомоги.
- Способи і правила транспортування хворого.

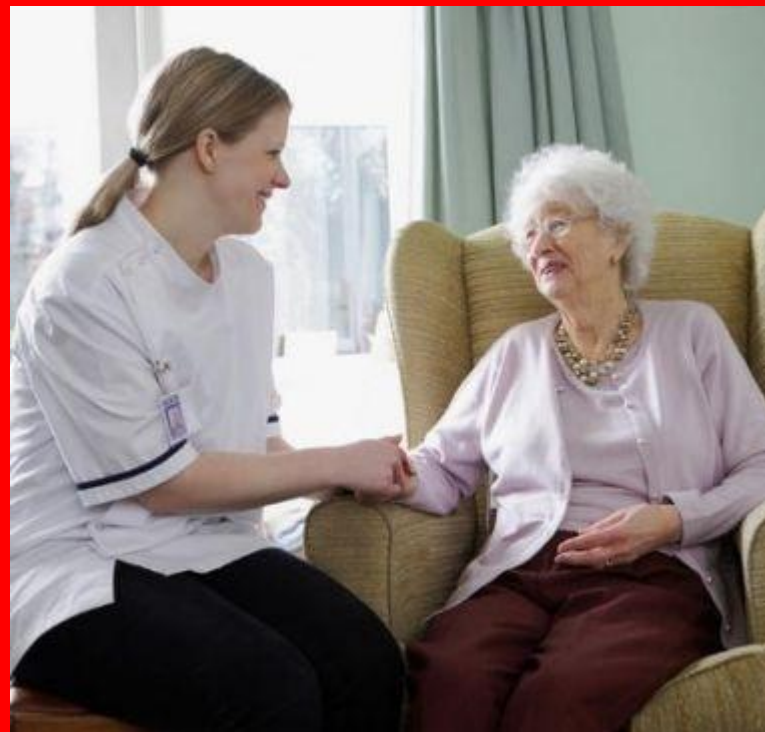
Людина, яка надає допомогу, має вміти:

- Оцінювати стан хворого, діагностувати вид, особливості травми та визначати послідовність проведення лікувально-профілактичних засобів.
- Визначати необхідність виклику швидкої медичної допомоги.

Догляд за хворими — процес, що складається з комплексу заходів, які забезпечують всебічне обслуговування хворого, створення належних гігієнічних умов, що сприяють неускладненому перебігу хвороби, прискоренню одужання, полегшенню страждань та запобіганню ускладненням і своєчасному виявленню їх, а також виконання лікарських призначень.

- Під час догляду за хворими потрібно виявляти велику витримку й терпіння. Стримане і спокійне звертання діє на хворих заспокійливо. Сумлінне і турботливе ставлення до хворих забезпечує їхню довіру до догляду за ними та лікування. Усі розпорядження лікаря треба виконувати свідомо, розуміючи, на що вони спрямовані.

Доглядаючи за хворими, виконують такі дії:

- здійснюють найпростіші лікувальні процедури
- видають ліки і забезпечують правильний їх прийом
- вимірюють температуру тіла
- міняють постільну й натільну білизну
- годують, напувають й обмивають важкохворих
- годують, напувають й обмивають важкохворих, ставлять компреси, банки і гірчичники
- прибирають і провітрюють кімнати
- стежать за своєчасністю сечовиділення і випорожнення кишечника хворого

Гігієна

- Велике значення при догляді за хворими має дотримання правил особистої гігієни. Всі, хто доглядає хворих, повинні стежити за чистотою свого тіла, коротко підстригати нігті на руках, бо під ними накопичується бруд, мити руки теплою водою з милом до і після процедури.

- Медична деонтологія - це сукупність етичних норм і правил поведінки медичного персоналу, спрямованих на максимальне підвищення ефективності лікування пацієнтів.

- Спілкуючись з хворим чи відповідаючи на його питання, треба повернутись до нього обличчям і дивитись на нього.
- Розмовляти з хворим потрібно доброзичливо та спокійно.
- Відповідаючи на запитання хворих про ті чи інші прояви хвороби потрібно подумати чи не спричинять відповіді до марних переживань хворого, чи не призведуть вони до фобії

